

SOLIDARITET. Åa drøfte etterkrigsproblemer hører ikke til vaar kjæreste beskjeftigelse. Det hele har altfor lett for å bli ut i snakk uten reel bakgrunn. Vi vet ennå alt for lite om disse problemene. Vi vet bare at utviklingens dynamikk har lett for å slå igjennom rene tankekonstuksjoner. Om krigsresultatet vet vi med sikkerhet at Tyskland ikke kan seire, men at det definitive nederlag vil komme, og i hvilke former det vil skje, vet vi sant å si intet sikkert om. Vaar, hjemmefrontens, oppgave er å fortsette og utvide kampen til seiren er der. Først da kan vi ta endelig standpunkt til fredens problemer. Imidlertid er det visse grunnprinsipper for etterkrigstiden som vi alltid må ha klart: Vi må vite hva vi kjemper for. Disse grunnprinsipper har faatt et fullgyldig uttrykk i Den norske Hjemmefronts bekjente proklamasjon som har Kongens og regjeringens fulle tilslutning og som ble lest fra London Radio den 18. mai iaar. For fredstidens nasjonale og internasjonale politikk gir proklamasjonens siste avsnitt et program som må være bindende i kraft av sin indre styrke - et krav som er sprunget ut av de erfaringer overfallet og krigen har gitt oss. Vi gjentar dette avsnitt: En målbevisst, vilssynt politikk med sikte paa:

- A) Åa trygge vaar frihet, folkestyret og de demokratiske rettigheter.
- B) Åa gjenreise landets økonomi og produksjonskraft snarest mulig, sikre de nødvendige tilførsler utenfra og legge forholdene til rette for å utnytte fullt ut vaare naturrikdommer og skaffe arbeid til alle.
- C) Åa fremme solidariteten mellom klasser og befolkningsgrupper.
- D) Åa medvirke aktivt i det mellomfolkelige arbeide for å bygge up en internasjonal rettsorden, fremme varebyttet landene imellem og skape grunnlaget for en varig og rettferdig fiid".

La oss tenke over hva det betyr "åa fremme solidariteten mellom klasser og befolkningsgrupper". Før har det fortrinnsvis vært tale om og demonstrert solidaritet innen den enkelte samfunnsklasse. For den lavere lønnsklassens vedkommende er ogsaa selvsagt riktig nok at en undertrykt klasse må vise klassesolidaritet for åa nåa frem til den politiske og økonomiske likeberrettigelse vaart folkestyre krever. Paren ved en altfor ensidig betont klassesolidaritet ligger imidlertid i at samfunnsolidariteten, følelsen av nasjonal samholdighet og viljen til de ofre som denne samholdighet krever kan ta skade. Det kan ikke være tvil om at flere av førkrigstidens demokratier led av denne indre svekkelse, noe som i høi grad bidro til katastrofen i 1940. Det kan være fristende åa slåa sig til taals med at samfunnsolidariteten nok vil komme naar klassemøtsetningene er utjovnet, men dette er allikevel en farlig tanke. Vi må forlange at samfunnsolidariteten må være der fra første stand og at arbeidet med åa utvikle den må gaa jamsis med arbeidet for økonomisk frigjøring. Dette vil stille krav til alle samfunnsmedlemmer, til "høi og lav" som det het i gamle dager. England ga dette offer i 1940 og reddet dermed civilisasjonen i første omgang. Sovjet-Russland ydet ofret fra 1941 og ga likesom England beviset for at et enig folk alltid seirer selv om det en tid må slåa med ryggen mot veggen. Vi nordmenn er blitt et enig, et nasjonalt samlet folk, i løpet av krigen. Etterpaa vil det - og bør det - være meningsforskjell om manet og meget. Hvaatte vi i vaar paanytt vandne frihet aldri glemme krigstidens krav om solidaritet mellom klasser og befolkningsgrupper. Deri ligger pantet paa vaar rett til frihet.

EKSTRAARBEID VED TELEFON OG TELEGRAF. Vi er gjort bekjent med at det er mange innen T. & T. som paatar sig ekstraarbeid. Vi vil gjøre disse oppmerksom paa at dette strider imot de paroler som tidligere er gitt. Du ønsker ikke åa hjelpe fienden, om du gjør det allikevel i tankeløshet. Ved åa ta ekstraarbeid i T. & T. hjelper du fienden til åa faa det til åa gaa knirkfritt. Pass paa åa gi den arbeidskraften til den som skal ha den. En hver som før eller siden ikke vil forstaa tidens alvor, faar staa til åa rette for sine gjerninger naar tiden kommer. N.B. alt overtidsarbeid skal undgaaes.

NYHETENE FRA LONDON TORSDAG DEN 6. JULI 1944 KL. 18,30.

Paa jernbanen Minsk/Vilna har russerne inntatt Molodeczno og Smorgonie. Lengre sør har de naadd et punkt 25 km. fra Baranovicze. De presser paa hele sambandslinjen mellom tyskernes Østersjø-her, "Armegruppe Nord", og "Armegruppe Mitte" mellom Østersjøen og Fripet-myrene. En viktig forbindelse mellom disse 2 armegrupper danner Dvina, som russerne staar mindre enn 70 km. fra. Naar russerne Dvina, kan tyskerne ved Østersjøkysten bli nøst til aa trekke seg tilbake sjøveien. Helt Armegruppe Mitte er blitt revet opp under russernes offensiv i Hviterussland. Den bestod av 50 divisjoner, men det regnes at 25 av disse alt er satt ut av spillet. Tyskerne har rymmet Kovel, knutepunktet som forbinder Armegruppe Mitte med troppene sør for Fripet-myrene. De har altsaa unnet stedet uholdbart etter russernes framgang nordenfor. Paa finskefronten har russerne inntatt Salmi paa nordøstre bredd av Ladoga, vest for ranssen av 1939.

VESTERFRONTEN. Amerikanerne paa Cherbourg-halvøya har tatt jernbanestasjonene i La Haye-du-Fuits. Det kjempes i byen fra hus til hus, og tyskerne forsvarer hver tomme jord. Amerikanske avdelinger prøver aa omgaa byen baade paa vest- og østsiden. Kanadierne holder stillingen i Carpiquet paa østsvsnittet av invasjonfronten, ca. 6 km. vest for Caen. Tyskerne har satt inn usedvanlig voldsomme motangrep, og hele igår og idag har det vært kjempet om flyplassen utenfor byen, som har skiftet hender flere ganger. Britiske fly angrep jernbaneknutepunktet Dijon i natt. Mosquitofly bombet anlegg for syntetisk olje ved Gelsankirchen i Rhr. Amerikanske fly angrep Nordvest-Tyskland i dag. Ogsaa startplasser for flyvende bomber ble angrepet i gaar, idag og inatt.

SØRFRONTEN. Over hele fronten er det alliert framgang. Avdelinger av 8. arme truer med aa omgaa Arezzo. Paa veien Siena, Firenze har de allierte naadd Poggitansi. Jernbanestasjonene i Verona ble bombet, og fly fra Italia angrep ogsaa ubesatshavene i Toulon og andre maal i Sør-Frankrike.

FJERNE ØSTEN. Amerikanske tropper har hatt ny framgang paa Saipan i Mari- anerne, og det meldes at kampene her nærmer seg aa heldig avslutning. Amerikanske ubaater har senket 26 japanske skip.

CHURCHILL ga i Underhuset i dag en utredning om tyskernes flyvende bomber. Tidlig i 1943 fikk vi melding, sa han, om et nytt vaapen som tyskerne forberedte for angrep mot London. Etter en stund ble forsøksstasjonen i Penamunde oppsporet, angrepet og ødelagt. Flere av forsøkslederne omkom. En stund senere ble et startanlegg oppdaget i Vatzen i Pas de Calais. Det var et og en lang rekke andre anlegg, i alt ca. 100, mellom Le Havre og Calais, ble etter hvert ødelagt. Utsendingen av bomber ville ellers ha begynt aa komme tidligere og vært langt kraftigere. Tyskerne har tatt opp sine faste anlegg og gaat over til forholdsvis lette og raske flyttbare stativer til utskytning av bombene. De kan kamufleres godt, særlig i skyet vær. Det daarlige været i senere tid har hindret ødelagelsen av dem. Paa 3 uker er det skutt ut 2754 stykker, inntil kl. 6 i dag. Mange av dem er skutt ned uten aa gjøre skade. Det har vært i alt 2752 dødsoffer, entrant 1 pr. bomb. De fleste dødsoffer er i London. 8000 mennesker ligger paa sykehus som følge av bombe-eksplosjonene, men det er ingen mangel paa sykehusplass, de tapene i Normandie har vært saa langt mindre enn ventet. Daglig er 100-150 bomber paa 1 tonn hver falt ned i England. De har gjort skade, men den kan ikke paa noen maate sammenlignas med skaden som tilføyes de tyske rustningsfabrikker. Churchill endte med aa si at det paa ingen maate vilde bli trukket styrker bort fra angrepene i Normandie og over Tyskland for de flyvende bombers skyld. London vil bare ofrene og ikke la seg kue, sa han. Og vi vil ikke evakuere byen. Her begynte vi krigen, og her skal vi se slutten paa den. Parlamentet svarte med kraftig bifall.

Ubaathallene i Toulon ble bombet av fly fra Italia, som fortsatte til England. De hadde startet derfra forytte uker siden, sluppet sine bomber og landet i Italia, tatt inn ny last og fløyt til Russland, derfra tilbake til Italia og England. Ingen bomber tapt, 5 jagere tapt, 19 tyske ødel. Ny lensmann paa Os ved Bergen. I begynnelsen av mai ble lensmann Bjørne Dahl paa Os ved Bergen avskjediget og forvist til Nesbyen med to dagers varsel. Som ny lensmann er ansatt en 23 aar gammel frontkjemper ved navn Johansen. Han savner alle saklige kvalifikasjoner, hvilket imidlertid neppe kan sies aa være noen sensasjon.